

שְׁנַת לְמוֹדִים שׁוֹב חוֹזְרֵת / גְּאֵלָה אֶלְמַג

שְׁנַת לְמוֹדִים שׁוֹב חוֹזְרֵת
הַכֵּל מִכָּר וְאַחֲרָת,
לְאֶתְמוֹל כְּבָר קוֹרְאִים "הַשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה"
הַכֵּל חֲדָשׁ וְהַכֵּל כְּבָר קָרָה.
חוֹזְרִים חֲזָרָה,
יְהִיָּה טוֹב? יְהִיָּה רַע?
הַרְגֵּשׁה מוֹזְרָה.

וְאֲנִי שֶׁגִּדְלֵתִי פְתָאוֹם בְּשָׁנָה,
מָה בִּי נִשְׁאַר וּמָה הַשְּׁתַּנָּה?
מִרְגִּישׁ כְּתַמִּיד וּבְכָל זֹאת אַחֵר
וּמִי הַשָּׁנָה תִּהְיֶה הַמּוֹרָה?
מָה קְבוּעַ מְרֹאֵשׁ וּמָה נֶתֶן לְבַחֲרָה?
שָׁנָה חֲדָשָׁה, כִּיצַד אֶסְתַּדֵּר?
עַל מָה אִוְעַל מִי אֶצְטַרֵּךְ לוֹתֵר?
הַמּוֹן שְׁאֵלוֹת צְצוֹת וּפּוֹרְחוֹת
וּמְשֻׁאָלוֹת לֹא פָחוֹת.
בֵּית הַסֵּפֶר מְלָה בְּמִלּוֹן
אֵךְ אֶצְלִי בְּלֵב פְּרוֹשִׁים לָהּ מִיִּלְיוֹן.